

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/18-18/195

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 29. ožujka 2018.

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

*U prilogu dostavljam zastupničko pitanje **Bojana Glavaševića**, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno sukladno članku 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.*

Molim odgovorite na postavljeno zastupničko pitanje, sukladno odredbi članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, u roku od 30 dana od dana kada je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

BOJAN GLAVAŠEVIĆ,
zastupnik u Hrvatskom saboru

Zagreb, 29. ožujka 2018.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	29-03-2018	
Klasifikacijska oznaka:	021-12/18-18/195	Org. jed. 65
Uručbeni broj:	6539-18-01	Pril. 2 Vrij. -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje

Poštovani gospodine Jandroković,

Molim Vas da, temeljem čl. 140 Poslovnika Hrvatskog sabora, prosljedite moje zastupničko pitanje predsjedniku Vlade Republike Hrvatske Andreju Plenkoviću, a koje se nalazi u prilogu ovog dopisa.

S poštovanjem,

Bojan Glavašević

Prilog: kao u tekstu

BOJAN GLAVAŠEVIĆ
zastupnik u Hrvatskom saboru

Zagreb, 29. ožujka 2018.

**PREDSJEDNIKU VLADE REPUBLIKE
HRVATSKE
ANDREJU PLENKOVIĆU**

Poštovani g. predsjedniče,

Temeljem informacija objavljenih na portalu Faktograf dana 28. ožujka 2018., koji Vam prilažem uz ovo zastupničko pitanje, i u Slobodnoj Dalmaciji, objavljenih dana 29. ožujka 2018., javnost je dobila uvjerljive dokaze o postojanju koordiniranog, uvezanog djelovanja radikalnih neokonzervativnih skupina u pojedinim nevladinim udrugama, dužnosnika iz HDZa i pojedinaca iz Katoličke crkve u Republici Hrvatskoj usmjerenih prema narušavanju temeljnih vrijednosti i sloboda zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i prema rušenju dosegnute razine ljudskih prava u našoj domovini.

Radi ozbiljnosti implikacija navedenih spoznaja, te interesa javnosti, molim Vas odgovore na sljedeća pitanja:

1. U tekstu koji je priložen ovom pitanju, navodi se kako u manifestu koji potpisuju i neke radikalne neokonzervativne udruge u Hrvatskoj, stoji tvrdnja kako u svojem djelovanju potpisnici ne trebaju bježati od ekstremizma i ekstremnih metoda. Prepoznajete li Vi, i sigurnosne službe Republike Hrvatske, ovakva nastojanja kao napad na ustavni poredak Republike Hrvatske putem tzv. hibridnog djelovanja, o kojemu ste u prošlosti i sami govorili?
2. Mnoge od navedenih udruga, primjerice Vigilare i U ime obitelji, u prošlosti nisu transparentno prikazivali svoje izvore financiranja. S obzirom na aktivnosti tih udruga, opisane u članku koji smo priložili uz ovo pitanje, smatrate li da je primjereno da novcem poreznih obveznika država financira djelovanje prema narušavanju civilizacijskih vrednota i dosegnute razine ljudskih prava i sloboda?
3. Jesu li točni navodi da su zastupnice i zastupnici HDZa u Europskom parlamentu (Ivana Maletić, Željana Zovko, Ivica Tolić), kao i zastupnice Ruža Tomašić i Marijana Petir, izabrane na listi HDZa – dakle stranke koja pripada Europskim pučanima – sudjelovali u aktivnostima Europskog kršćanskog političkog pokreta, koji pripada Europskim konzervativcima i reformistima, a ne demokršćanima?
4. Što ćete učiniti da spriječite udar na sekularnost i dosegnutu razinu ljudskih prava, koji predstavlja kontinuirano djelovanje ovih udruga?

S poštovanjem,

Bojan Glavašević

HINA/Lana SLIVAR DOMINIĆ/

Tajni plan obiteljiša: Žele zabraniti razvod, pobačaj, kontracepciju, prenatalnu dijagnostiku...

ožujak 28, 2018 Sanja Despot

Prosvjednicima protiv Istanbulske konvencije koji su se prošle subote u tisućama okupili na Trgu bana Jelačića puna su usta bila suvereniteta. Bunili su se protiv toga da netko u Bruxellesu ili Strasbourgu određuje kakva će biti pravila u našoj zemlji. Zazivali su Vukovar, iako nije jasno kakve veze ima spomen stradalog hrvatskog grada sa zaštitom žena od nasilja (osim što Istanbulska konvencija nalaže i zaštitu žena od silovanja i drugih zločina tijekom rata). Željeli su ostaviti dojam da je riječ o pobuni naroda i Crkve u Hrvata protiv nametanja pravila izvana.

Međutim, i samim pogledom na stranice Građanske Inicijative Istina o Istanbulskoj koja je organizirala prosvjed jasno je da se tu ne radi o „građanima i roditeljima koji su zabrinuti za budućnost i odgoj svoje djece ugrožene uvođenjem rodne ideologije“, već je riječ i o političkom pokretu kojem je cilj promijeniti smjer razvoja društva ne samo na nacionalnoj, već i na europskoj razini.

U ovu su „građansku inicijativu“ uključeni GROZD, Centar za obnovu kulture, Udruga Vigilare, Teen-STAR, SKAC Palma, SKAC Split, Udruga za promicanje obiteljskih vrijednosti Bl. A. Stepinac i niz drugih pobrojanih manjih udruga. Međutim, uz te građanske udruge, bilo da su autentično hrvatske ili pak ekspoziture katoličkih organizacija i ultraklerikalnih pokreta iz Amerike, Rusije i Europe, kao podupiratelj inicijative navodi se i ECPM, „jedina europska politička stranka koja promišlja i radi na kršćansko-demokratskoj politici u Europi s eksplicitno kršćansko-socijalnog stajališta“.

„Ovaj pokret uključuje kršćansko-demokratske i kršćanske socijalne stranke, nevladine udruge i think tankove u Europi“, navodi se uz logo ECPM.

Od Temišvara do HRAST-a

ECPM, u čijem glavnom odboru sjedi Ladislav Ilčić u ime Hrasta, predstavlja se kao paneuropska politička stranka i kao takva je aplicirala i dobila sredstva iz Europskog parlamenta. Upravo financiranje iz omraženog Strasbourga, odnosno Bruxellesa, čini praktički 90 posto njihovih stranačkih prihoda, iako su iz Europske komisije prošle jeseni najavili smanjenje budžeta za slične stranke, zbog pomanjkanja transparentnosti.

Stranku, odnosno savez stranaka, osnovali su nizozemski političari protestantskog zaleđa. Osnovana je tijekom boravka Lea Van Doesburga, sadašnjeg direktora za europske poslove ECPM-a i povremenog gosta u Zagrebu u rumunjskom Temišvaru, gdje je Van Doesburg počeo raditi na prikupljanju rubnih desnih stranaka. Riječ je o strankama koje uglavnom nisu imale svoje predstavnike unutar velikih europskih grupacija, a željele su utjecati na europske politike. Protestantske i katoličke desničarske političare ujedinjuje „promicanje kršćanskih vrijednosti“, a u ovom trenutku u Europskom parlamentu imaju šest zastupnika. Stranka djeluje i kroz zakladu Sallux, a ima i svoju mladež, ECPYouth.

Razgranata mreža

Sama po sebi ECPM nije naročito snažna, ali je navodimo kao ilustraciju kako se s europskim novcem više protiv Europe „koja je ostavila Hrvatsku na cjedilu tijekom rata, a danas nam nameće rodnu ideologiju“.

Ta je stranka, međutim, jedna od karika u sve moćnijem europskom ultrakonzervativnom pokretu po čijem se nalogu, uostalom, tijekom 2016. i 2017. počela glasno problematizirati Istanbulska konvencija (koja je na snazi još od 2014.), pod sveprisutnom optužbom za „rodnu ideologiju“, što je naišlo na plodno tlo ne samo u Hrvatskoj, već i u nekim zemljama Istočne Europe.

Kao što je Faktograf već pisao, najmoćnije hrvatske građanske udruge tog profila – U ime obitelji i Vigilare nisu originalni proizvod hrvatske građanske pameti i inicijative, već su kopije. Kao inspiracija domaćim aktivistima koji se bore protiv pobačaja, LGBT prava i antidiskriminacijskog zakonodavstva poslužila je francuska udruga La Manif pour Tous, koja je najprije izvezena u Italiju, gdje se i zvala La Manif pour Tous Italia, da bi onda po istom modelu iskrnula i u drugim zemljama. Ne samo da se služe istim strategijama borbe, kopirali su i logo koji prikazuje „ispravnu obitelj“ – majku, oca i dvoje djece u rozim i plavim tonovima – u Njemačkoj (Demo Fur Alle), Slovačkoj (Alianca za rođinu), a i u Hrvatskoj (U ime obitelji)

Potpis Ivane Maletić za referendum o braku u Rumunjskoj

Svi usko surađuju i razmjenjuju iskustva, a Željka Markić, zbog uspjeha referenduma o braku, prava je zvijezda europskog pokreta – česta predavačica i panelistica na skupovima Alience Defending Freedom (europska grana američkog ADF-a koja je i financirana uglavnom iz SAD-a), organizacije koja nastoji utjecati na europske politike, te jedna od predavačica na nedavno pokrenutoj European Advocacy Academy. Sudjelovala je u organiziranju referenduma o braku u Slovačkoj 2015., ali referendum nije uspio poput onog u Hrvatskoj jer u Slovačkoj – za razliku od Hrvatske – postoji zakonska odredba da se na referendumu mora pojaviti natpolovičan broj birača da bi se smatrao legitimnim. Odaziv od 21 posto u Slovačkoj nije bio dostatan, dok je u Hrvatskoj referendum uspio s manje od 38 posto izašlih. Markić trenutačno agitira za referendum o braku u Rumunjskoj, a u svijetlu odnosa u HDZ-u zanimljivo je primijetiti kako je na stranici European Dignity Watcha, produžene ruke ADF-a, objavljeno pismo s potpisima potpore 40 eurozastupnika za rumunjski referendum o braku, među kojima se nalazi i potpis Ivane Maletić. Od drugih hrvatskih potpisnika tu su naravno Marijana Petir, jedna od najistaknutijih europskih borkinja za “ugrožene” vjerske slobode kršćana, kao i Ivica Tolić i Željana Zovko iz HDZ-a te Ruža Tomašić.

Transnacionalna mreža pokazuje se i kroz djelovanje platforme CitizenGo koju je pokrenula španjolska organizacija HazteOir, a koja je sada dostupna na 12 europskih jezika, uključujući hrvatski i na kojoj se trenutačno provodi peticija protiv ratifikacije Istanbulske konvencije u Hrvatskoj; u trenutku pisanja ovog teksta potpisalo ju je 32.055 osoba. Sljedeća organizacija je europska inicijativa Mum, Dad and Kids u čijem je upravnom odboru također Željka Markić.

Igrači na globalnom polju sastaju se na Svjetskom kongresu obitelji kojeg je prošle godine u Budimpešti organizirao i troškove podmirio mađarski premijer Viktor Orban. Tu se razmatra kako utjecati na europske politike te zbivanja na svjetskoj sceni.

Agenda Europe

Sve raznorodne katoličke, protestantske i pravoslavne udruge koje su nikle od početka 21. stoljeća povezuje zagovaračka mreža Agenda Europe. Naime, kako za Faktograf tumači Neil Datta, tajnik Europskog parlamentarnog foruma o populaciji i razvoju (EFF) koji proučava ovu scenu, do početka 2013. godine iskristalizirala se potreba za stvaranje jednog think tanka koji bi razradio zajedničku strategiju o „ostvarivim ciljevima“ kojima bi se preokrenuo do sada postignuti napredak na području ljudskih prava .

Na skupu koji je održan u siječnju 2013. u Londonu u organizaciji Gudrun Kugler, austrijske konzervativne aktivistkinje s vezama prema Vatikanu i američkog aktivista Terrencea McKeegana koji je svojedobno služio kao pravni savjetnik Svete Stolice pri UN-u okupilo se dvadesetak američkih i europskih prominentnih „obiteljaša“. Taj je skup postavilo temelje, da bi u narednim godinama bili održavani godišnji summiti na koje bi dolazilo preko 100 aktivista iz 50 organizacija iz 30 europskih zemalja. Prema striktnim uputama na pozivima, skupovi se održavaju u tajnosti, „bez novinara“. Suorganizatorice tih summita su Gudrun Kugler te Sophia Kuby, glavno lice ADF-a u Europi te kćer teoretičarke Gabriele Kuby. Obje su gostovale u Hrvatskoj i u dobrim su odnosima s perjanicama našeg domaćeg aktivizma.

Na strateško okupljanje 2014. u Muenchenu i 2016. u Varšavi kao panelistica i moderatorica pozivana je i Željka Markić, radi prenošenja iskustva s hrvatskim referendumom o braku. Ugledan sudionik tih skupova je i Leo Van Doesburg iz ECPM-a, stranački kolega Ladislava Ilčića. Na sastanku u Varšavi ulogu domaćina imao je i institut Ordo Iuris, poljski ogranak TFP-a koji nedavno djeluje i u Hrvatskoj i koji također nastoji sudjelovati u debati vezanoj uz Zakon o pobačaju u Hrvatskoj.

Manifest pokreta – moralna načela koja se moraju nametnuti društvu

Prošlog ljeta novinari istraživači koji su radili na dokumentarnom filmu „Avortement: Les croises contre-attaquent“ (Pobačaj: protunapad križara) koji je 6. ožujka 2018. prikazan na ARTE-u, došli su do dokumentacije vezane za te zatvorene skupove, ali i do njihovog manifesta pod nazivom „Povratak na naravni poredak: Agenda za Europu“. Riječ je o dokumentu koji ima 134 stranice, nije potpisan i datiran, ali ima jasno razradene ciljeve te propisanu obavezu prema kojoj oni koji žele pristup mreži moraju prihvatiti vrijednosti propisane u ovom dokumentu.

„Izvorna moralna načela ne baziraju se na subjektivnim vrijednostima, nego na objektivnoj istini te stoga ne samo da je legitimno, već je i nužno nametnuti ih onima koji ih ne prihvaćaju, a kako bi društvo živjelo u miru i pravdi, potrebno je da se pravni poredak nalazi u skladu s naravnim zakonom. Moralna načela i pozitivno zakonodavstvo koji nisu u skladu s naravnim zakonom naposljetku će uništiti svako društvo koje to prihvaća. Zbog toga je pogrešno na moral gledati kao na privatnu stvar. Prihvaćanje razvoda, kontracepcije, pobačaja, homoseksualnosti, surogat majčinstva i slično sadrži implikacije ne samo za one koji su u to direktno uključeni, već za cijelo društvo, uključujući i one koji se tome protive. Prihvaćanje da se radi o ‘privatnim stvarima’ o kojima svatko smije sam suditi blisko je prihvaćanju da osoba ili skupina ljudi s najnižim moralnim i kulturnim standardima postavlja standarde i pravila za nas ostale“, podcrtano je u dokumentu koji je prikazan u dokumentarcu.

„Ne treba se ustručavati od ekstremizma“

Neil Datta, koji je imao uvid u taj dokument navodi kako se u manifestu pojašnjava da je glavni izazov Agende Europe poništiti efekte „kulturne revolucije“ koja je bila prije svega seksualna revolucija. „Preostalo nam je 10 do 20 godina. Ako ih ne iskoristimo, zapadna

civilizacija, zbog toga što je prihvatila perverznu ideologiju, mogla bi se uništiti“, navode. U manifestu izrijekom piše kako se u borbi protiv kulturne revolucije ne treba ustručavati biti „nerealističan“ ili „ekstreman“ u biranju političkih ciljeva. Kako bi je spasili od samodestrukcije, Povratak na naravni poredak traži radikalne promjene na području braka i obitelji, zaštite života i tretmana jednakosti i nediskriminacije.

Na području braka, glavni je prioritet definirati obitelj kao „bračni par i njihova djeca“ (na tom je tragu očito bio i prijedlog hrvatskog Obiteljskog zakona koji je povučen iz procedure). Brak je, naravno, samo zajednica muškarca i žene, a vezano za razvod u manifestu se konstatira kako ne postoje međunarodnopravne obaveze neke zemlje da dopusti razvod. Kad je riječ o LGBT osobama, navodi se kako su „opasni efekti dekriminaliziranja sodomije podcijenjeni“, a homoseksualizam se mora suzbiti. Kontracepcija je prihvatljiva samo u dva slučaja: „kada žena živi u ratnoj zoni i boji se silovanja“ te kod prostitucije koja je sama po sebi nemoralna. Predlaže se stoga zabrana umjetne kontracepcije.

Ne samo pobačaj, zabraniti treba i svu prenatalnu dijagnostiku

Vezano uz pravo na život, ponavlja se poznata teza kako život počinje začecem, a pobačaj se ne smije prihvatiti ni u kojem slučaju, uključujući silovanje, incest, fatalnu anomaliju ploda ili brigu za zdravlje majke. Pobačaj stoga mora biti zabranjen, uz kaznene sankcije i za majku i za osoblje koje ga je izvelo. Izuzetak od prava na život, zanimljivo, odnosi se na smrtnu kaznu koja je prihvatljiva.

Zabraniti treba i surogat majčinstvo, potpomognutu oplodnju, eutanaziju, pa čak i transplantaciju organa.

Izričito bi zabranili i svaku prenatalnu dijagnostiku jer ona, navode, rijetko kad ide u korist djeteta.

Ukinuli bi i antidiskriminacijsko zakonodavstvo jer se ono koristi kako bi se ograničilo pravo na slobodno izražavanje mišljenja „onih koji imaju moralne rezerve oko sodomije“.

Razrađuje se potom i strategija kako koristiti oružje neprijatelja u svoju korist, odnosno ljudskopravaške terminologije kojoj se daje novo značenje. Dolazi tako do preuzimanje diskursa kršćana kao žrtvi radikalnih sekularista, diskriminacije na osnovi iskazivanja vjere i sl. Iz ljudskopravaške terminologije preuzimaju i „pravo na priziv savjesti“ koje mogu koristiti liječnici, matičari...

Povući zakone kojima se dopušta razvod, zabraniti kontracepciju

Prema svjedočenju Neila Datte, manifest završava s deset stranica dugom „to do“ listom s kratkoročnim i dugoročnim ciljevima.

Na području koje se tiče potrebnih zabrana na globalnoj razini ona uključuje:

- povući sve zakone o istospolnim zajednicama
- povući sve zakone kojima se dozvoljava razvod
- povući zakone koji dopuštaju posvajanja djece od strane gay parova
- zabraniti pobačaj, prodaju kontracepcije i sterilizaciju
- zabraniti svu prenatalnu dijagnostiku

- zabraniti medicinski potpomognutu oplodnju
- napustiti zakonodavstvo koje na EU razini propisuje jednakost, s naglaskom na povlačenje članaka 21. i 23. Povelje o temeljnim pravima EU (članak 21 zabranjuje diskriminaciju na temelju spola, rase, boje kože, etničkog ili socijalnog porijekla, genetskih osobina, jezika, vjere ili uvjerenja, političkog ili bilo kakvog drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imovine, rođenja, invalidnosti, dobi ili spolnog usmjerenja, a članak 23 propisuje nužnu ravnopravnost žena i muškaraca na svim poljima)
- traži se i povlačenje svih zakona o jednakosti na nacionalnoj razini

Umjesto toga predlažu da se usvoje sljedeći zakoni:

- zabrana sodomije
- zakoni koji otežavaju razvod
- pogodnosti za bračne zajednice poput poreznih olakšica
- zakoni kojima se zabranjuje „gay propaganda“
- legalizacija školovanja kod kuće u svim zemljama
- prigovor savjesti za liječnike i farmaceute
- uvođenje zabrane pobačaja u međunarodno pravo
- međunarodna zabrana upotrebe matičnih stanica
- međunarodna konvencija kojom se zabranjuje eutanazija

Među akcijama koje ne spadaju u striktno zakonodavne propisuje se uskraćivanje sredstava LGBT lobijima te revizija seksualnog odgoja u školama tako da ocrta Naravni zakon.

Kad je riječ o pobačaju, treba propagirati čekanje, odnosno vlade bi trebale osigurati savjetovanja prije pobačaja koje bi se vodilo pro-life načelima. Kada su u pitanju antidiskriminacijski zakoni, treba stalno naglašavati skupoću njihova provođenja.

Povratak na naravni zakon, u hrvatskoj političkoj sferi ovih dana, podsjetimo, zaziva politički tajnik HDZ-a Davor Ivo Stier u svom pismu u kojem od premijera Andreja Plenkovića traži da se ne ratificira Istanbulska konvencija. „Ukratko, borbi protiv nasilja nad ženama može se pristupiti s različitih doktrinarnih pozicija. Kršćanski demokrati (iz različitih stranaka) će to učiniti na temelju doktrine koja ističe poštivanje ljudskog dostojanstva, i to u skladu s prirodnim zakonom, a ne u suprotnosti s naravnim poretkom. S takve pozicije nije moguće podržati ratifikaciju Istanbulske konvencije ali je moguće i potrebno biti za borbu protiv nasilja nad ženama. S druge strane, liberali ili socijalisti (iz različitih stranaka) će također biti privrženi toj borbi, ali s ideološke pozicije koja ne priznaje naravni poredak. Tako će oni isticati moć pojedinaca ili društva da kreiraju novi poredak, nove norme, pa čak i novi identitet prema vlastitoj autonomnoj volji, ne mareći o naravnom poretku i prirodnom zakonu. Dakako, oni će podržati Istanbulsku konvenciju“, naveo je Stier u svom pismu.

Povratak na naravni poredak u Hrvatskoj – povratak Ivića Pašalića

Iako nema jasnih dokaza o tome tko sve financira pokret, Datta navodi kako potencijalni donatori Agende Europe uključuju šaroliko mnoštvo koje se kreće od jednog meksičkog milijardera, preko europske aristokracije i korumpiranog talijanskog političara Luca Volontea do ruskog oligarha s krajnje desnice. U spomenutom dokumentarcu, naime, spominje se mogućnost da je ruski oligarh Konstantin Malofejev donator platforme CitizenGo, gdje odnedavno u upravnom odboru sjedi njemu blizak Aleksej Komov.

Kad je riječ o Hrvatskoj, uz donacije građana, jedna zaklada posebno iskače. Zaklada Rhema u čijoj upravi sjedi Ksenija Pašalić, supruga Ivića Pašalića koji je, nakon gubitka uloge u političkom životu, utočište našao u vjeri.

Zaklada Rhema, domaća varijanta kanadske evangeličke zaklade, osnovana je prije nekoliko godina, a financira sve bitne udruge koje se bore za ultrakonzervativne i klerikalne ciljeve, kao što su GROZD, U ime obitelji, Vigilare i Centar za obnovu kulture Stjepe Bartulice te medije, uključujući portal Bitno i Laudato TV.

Svake godine provode natječaje na kojima odlučuju koje će udruge i programi dobiti potporu hrvatskih biznismena odanih ideji. Ravnateljica zaklade je Mirjana Topčić, supruga biznismena Ivana Topčića, vlasnika tvrtke Tim kabel. U upravi su uz Kseniju Pašalić još i baptist Dražen Glavaš te Feđa Aaron Bučić.

Međunarodni dan žena msrg. Puljić i Ivić Pašalić proveli su u Bruxellesu

S obzirom na njihov profil nije stoga čudo što je Ivić Pašalić Međunarodni dan žena proveo u Hrvatima omraženom Bruxellesu, u Europskom parlamentu na Forumu koji povezuje katoličku mladež Europe.

Uz sve prisutnu Marijanu Petir i spomenute Sophiu Kuby i Lea van Doesburga, skup su uveličali i msgr. Želimir Puljić koji je sudjelovao u raspravi te mladeži održao misu, kao i Damir Stojić koji je vodio Noć molitve.